

Sygn. akt V GC 2/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Znak**

Protokolant: st.sekr.sądowy Edyta Kubicka

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa Grupa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Jawnej

w K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, co do całości roszczenia

- zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powódki Grupa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Jawnej w K. kwotę **81.075,38 zł (osiemdziesiąt jeden tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych, trzydzieści osiem groszy)** wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13% od dnia 25 lipca 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę **7.671,00 zł (siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt jeden złotych)** tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V GC 2/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 sierpnia 2014r. powódka Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Jawna z (...) w K. wniosła do Sądu Okręgowego w Katowicach pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym wnosząc o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. ma w ciągu dwóch tygodni od doręczenia jej nakazu zapłaty zapłacić powódce kwotę 81.075,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2014 roku oraz kosztami postępowania według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego, albo wnieść w tym terminie sprzeciw.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż zawarła z pozwaną w dniu 30 maja 2014 roku umowę nr (...) o wykonywanie usług gastronomiczno – hotelarskich, której przedmiotem było zapewnienie przez powódkę noclegów w hotelu (...) w Z. zgodnie ze specyfikacją załączoną do umowy, oraz zapewnienie usług gastronomicznych na potrzeby konferencji zorganizowanej dla uczestników zaproszonych przez pozwaną w okresie od 10 czerwca 2014 roku do 12 czerwca 2014 roku. Za wykonane usługi powódka miała otrzymać od pozwanej wynagrodzenie w wysokości określonej w załączniku nr 1 do umowy zawierającego listę świadczeń oraz kalkulację kosztów konferencji powiększone o koszt ewentualnych usług dodatkowych zamówionych przez pozwaną. Powódka wykonała umowę łączącą ją z pozwaną. W związku z tym powódka wystawiła pozwaniej w dniu 4 lipca 2014 roku fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę

101.845,38 zł. W związku z uiszczoną przez pozwanego zaliczką w kwocie 20.000,00 zł do zapłaty z tej faktury pozostała kwota 81.845,38 zł. Termin płatności wyznaczono na dzień 24 lipca 2014 roku.

Pozwana nie uiszczyła należności wynikającej z w/w faktury VAT. W dniu 8 lipca 2014 roku pozwana przesłała powódce pismo, w którym zakwestionowała prawidłowe wykonanie przez powódkę przedmiotu umowy nr (...) z dnia 30 maja 2014 roku. Zgodnie z postanowieniami umowy nr (...) z dnia 30 maja 2014 roku - § 3 ust. 2 pozwana była uprawniona do zgłaszania zastrzeżeń w terminie 48 godzin od chwili otrzymania rachunku informacyjnego. Rachunek ten został wysłany pozwanej za pośrednictwem poczty e-mail po raz pierwszy w dniu 16 czerwca 2014 roku. Rachunek ten to został wysłany do P. G., odpowiedzialnego zgodnie z umową (§ 6 ust. 3) do reprezentowania pozwanej w sprawach związanych z wykonaniem umowy. Ponadto pozwana otrzymała listę gości uczestniczących w konferencji. Kompletną dokumentację niezbędną do rozliczenia przedmiotu umowy nr (...) pozwana otrzymała w dniu 17 czerwca 2014r.

Pomimo przesłania kompletnej dokumentacji pozwana wbrew postanowieniom umowy zawartej z powódką, nie udzieliła powódce odpowiedzi co do akceptacji przesłanego rozliczenia. W związku z tym powódka wysłała pozwanej w dniu 26 czerwca 2014 roku. rozliczenie zawierające szczegółowe rozbiecie ilości poszczególnych usług i zamówionych posiłków, napojów oraz noclegów wraz z cenami. Powódka, przejawiając dobrą wolę, mimo przekroczenia przez pozwaną terminów umownych na akceptację rozliczenia (48 godzin – zgodnie z § 3 ust. 2 umowy) podjęła się próby wyjaśnienia przyczyn braku akceptacji przedstawionego rozliczenia. W wyniku przeprowadzonych rozmów strony doszły ostatecznie do porozumienia co do wysokości rozliczenia. Powódka przesłała ostateczne rozliczenie w dniu 3 lipca 2014 roku a 4 lipca 2014 roku wystawiła fakturę VAT nr (...). Kierowanie przez pozwaną zastrzeżeń co do wykonania przedmiotu umowy dopiero 8 lipca 2014r. a więc już po wystawieniu faktury VAT i przekroczeniu terminu na zgłaszanie zastrzeżeń do umowy jest bezprzedmiotowe. Nadto powódka wskazała, iż nie dochodzi niniejszym pozwem kwoty 770,00 zł brutto za kolację dla agencji eventowej. Powódka ustaliła z agencją, że to ona zapłaci tę kwotę. W ocenie powódki zarzut obciążania należnością za 120 pokoi za nocleg pomiędzy 11 a 12 czerwca 2014 roku jest pozbawiony podstaw. Zgodnie z postanowieniem § 2 ust. 2 umowy pozwana była obowiązana podać finalną ilość zarezerwowanych pokoi w terminie do dnia 5 czerwca 2014 roku.

Pozwana mimo kilkukrotnych upomnień wysyłanych przez powódkę w tym zakresie nie wskazała ostatecznie liczby rezerwowanych pokoi. Nie zakwestionowała także w tym zakresie przesłanej mu przez Powoda zgodnie z § 2 ust. 1 umowy - agendy. Pozwana, mimo dwukrotnych pytań w tym zakresie kierowanych przez powódkę nie zakwestionowała przesłanej agendy. Odnosząc się natomiast co do liczby keg piwa, powódka wskazała, iż kegi w ilości 4 odpowiadają faktycznemu ich zużyciu i zamówieniu przez pozwaną. Powyższe odnosi się również co do pozostałych alkoholi. W ocenie powódki zarzut obciążenia pozwanej kosztami nie zakupionego alkoholu jest bezzasadny. Odnosząc się natomiast do braku należytej obsługi cateringu powódka wskazała, iż zarzut ten jest po pierwsze spóźniony, gdyż zgodnie z umową z 30 maja 2014 roku zastrzeżenia te powinny być zgłaszane niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu 48 godzin od otrzymania rachunku informacyjnego, po drugie zarzut ten jest bezpodstawny, albowiem podczas trwania konferencji żadne zarzuty nie zostały przez pozwaną zgłoszone. Zdaniem powódki zarzut dotyczący uzupełniania na bieżąco alkoholi na stole i naliczania opłat za rozpoczęte butelki również jest pozbawiony podstaw – zgodnie z ustaleniami stron alkohol miał być na stołach uzupełniany na bieżąco. Należności zaś miały być naliczane za każdą rozpoczętą butelkę. Odnosnie rzekomego braku akceptacji przez zarząd pozwanej wszystkich załączników do umowy, w tym cennika powódka wskazała, iż wszystkie załączniki stanowią integralną część umowy - § 7 ust. 2. Umowa z kolei została podpisana przez wszystkich członków zarządu pozwanej zgodnie z zasadami reprezentacji ujawnionymi w KRS. Członkowie zarządu pozwanej podpisując umowę zgodzili się z ich treścią. Nadto powódka wskazała, iż bezkosztowe anulowanie części posiłków było dopuszczalne, ale w ściśle określonym terminie, to jest do dnia 16 czerwca 2014 roku do godz. 15.00.

Powódka pismem z dnia 15 lipca 2014 roku ustosunkowała się do zarzutów pozwanej. W dniu 16 lipca 2014 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty. Mimo przesłanych wyjaśnień oraz wezwania do zapłaty pozwana do dnia wytoczenia powództwa nie uiszczyła powódce dochodzonej pozwem kwoty. Powódka wskazała, iż pozwana częściowo – to jest co do kwoty 57.475,85 zł uznała roszczenie. Takie oświadczenie znajduje się w treści pisma z dnia 28 lipca 2014r. Pomimo uznania roszczenia pozwana do dnia wytoczenia powództwa nie zapłaciła powódce nawet tej bezspornej,

uznanej przez siebie części należności wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 4 lipca 2014 roku. Wobec takiego zachowania pozwanej wytoczenie powództwa o zapłatę w ocenie powódki stało się konieczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Katowicach w dniu 11 września 2014r. nakazał pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. aby zapłaciła powódce kwotę 81.075,38 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w kwocie 4 631,00 zł, w tym kwotę 3 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożyła pozwana, zaskarżając powyższy nakaz w całości, wnosząc o uchYLENIE nakazu zapłaty oraz o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz kwoty 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego. Nadto pozwana w sprzeciwie podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Katowicach Wydziału XIV (...) wskazując, iż wyłączenie właściwym dla przedmiotowej sprawy jest Sąd Okręgowy w Częstochowie.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, że nie polega na prawdziwym twierdzeniu powódki, iż rachunek informacyjny, który zgodnie z § 3 punkt 2 łączącej strony umowy (...) stanowił podstawę do wystawienia ostatecznej faktury VAT, a tym samym służył do ustalenia ostatecznej wartości świadczenia pozwanej, został jej doręczony w dniu 16 czerwca 2014 roku, w sposób przewidziany umową. Pozwana wskazała, że rachunek został jej przesłany za pomocą poczty elektronicznej. Jak wynika z § 6 umowy, wszelka korespondencja pomiędzy stronami miała być kierowana na adresy podane w jej komparycji. Tym samym, prawidłowe i skuteczne w rozumieniu § 3 umowy, przedstawienie pozwanej rachunku informacyjnego, mając na względzie również § 7 punktu 3 umowy, powinno nastąpić listownie, na adres ul. (...), w C.. Pozwana wskazała tym samym na ewidentny brak podstaw do przyjęcia, że skoro strony umówiły się na piśmie w sprawie przesłania przedmiotowo istotnego dokumentu, rachunku informacyjnego stanowiącego podstawę rozliczenia na adres siedziby pozwanej pocztą, wysłanie dokumentu e-mailem można traktować jako formę równoważną doręczeniom pocztowym. Zdaniem pozwanej okoliczność ta ma zasadnicze znaczenie, ze względu na brzmienie § 3 punkt 2 umowy, który stanowi, że „ostateczna wartość konferencji zostanie ustalona w ciągu 48 godzin od jej zakończenia z uwzględnieniem wszystkich zmian w zamówieniu dokonanych przez Strony zgodnie z umową i zostanie przedstawiona Zamawiającemu przez hotel w formie ostatecznego rachunku informacyjnego Zamawiający zobowiązuje się do pisemnego zaakceptowania rachunku informacyjnego w ciągu 48 godzin od daty jego otrzymania od Hotelu. Brak odpowiedzi ze strony Zamawiającego w powyżej określonym terminie uznaje się za równoznaczny z akceptacją rachunku informacyjnego, będącego podstawą do wystawienia ostatecznej faktury VAT. Po wystawieniu faktury VAT Hotel nie uwzględnia reklamacji”. Zdaniem pozwanej, biorąc pod uwagę, że wysokość wynagrodzenia określona w załączniku numer 1 do umowy nie miała charakteru ostatecznego, uzasadnione jest twierdzenie, że wiążąca dla stron wartość winna być wskazana właśnie poprzez rachunek informacyjny zaakceptowany przez zamawiającego, bądź po uwzględnieniu reklamacji zgłoszonych w ciągu kolejnych 48 godzin od jego otrzymania. Skoro zaś, za podstawę wystawienia faktury VAT strony przyjęły tak wskazana wartość, a do czasu wystawienia ostatecznej faktury powódka nie przedłożyła listownie przewidzianego w umowie rachunku informacyjnego celem zaakceptowania wskazanych tam wartości lub zgłoszenia reklamacji, brak było podstaw dla skonkretyzowania roszczenia powódki właśnie w postaci kwoty widniejącej na fakturze. Z tych samych powodów nie ma odzwierciedlenia w rzeczywistości również twierdzenie powódki, że wszelkie zgłoszenia reklamacyjne były spóźnione z uwagi na upływ przewidzianych w umowie terminów. Pozwana wskazała również, że bezpodstawne wystawienie przez powódkę faktury VAT w dniu 4 lipca 2014 roku czyni niewykonalnym zastosowanie § 3 punktu 2 umowy, w części w której stanowi, że reklamacje dokonywane po wystawieniu faktury przez hotel nie będą uwzględniane. Przyjmując odwrotne założenie, przedwczesne wystawienie faktury, w sposób pozbawiony podstawy w umowie, niweczyłoby uprawnienie pozwanej do zgłoszenia reklamacji, a tym samym winno być traktowane jako niewykonanie umowy przez powódkę. A zatem w ocenie pozwanej wszelkie wyceny powódki przesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej nie wywołały żadnego skutku prawnego. Pozwana zgłaszała powódce nieprawidłowości w formie pisemnej. W szczególności, zakwestionowano zarówno ilość świadczeń, jak i prawidłowość ich wykonania. Dopiero po listownym wysłaniu faktury

z dnia 4 lipca 2014 roku i po jej zwrocie wraz z pismem z dnia 10 lipca 2014 roku wskazującym, że pozwana nie akceptuje ani faktury ani wcześniejszych rozliczeń, powódka załączyła do kolejnego pisma wydruk przedmiotowego rozliczenia, które pozwana otrzymała dopiero 10 lipca 2014 roku. Zdaniem pozwanej powódka nie kwestionowała i nie kwestionuje nieprawidłowości wykonania usług, a jedynie powołuje się – niezgodnie z prawdą – na upływ okresu w którym to pozwana miała prawo zgłaszać zastrzeżenia. Powódka ponadto wskazała, iż korespondencja elektroniczna w zakresie w którym dotyczyła ustalenia świadczeń była kierowana do osoby nieupoważnionej do działania w imieniu spółki tj. pani K. S. (1) oraz, że tzw. Agenda została opracowana na podstawie danych przesłanej przez tę osobę, która nigdy zresztą nie była pracownikiem pozwanej. Powódka formułując twierdzenia o upływie okresu reklamacyjnego, zakłada wysoce formalistyczne stosowanie zapisów umownych. Zdaniem pozwanej jest to o tyle niezrozumiałe, że to powódka nie dopełniła umownych obowiązków względem pozwanej już po zakończeniu konferencji. Powódka poprzez odwrócenie przewidzianej w umowie kolejności wymiany pism, tj. poprzez przesłanie faktury przed przesłaniem rachunku informacyjnego będącego podstawą dla jej wystawienia. Doprowadziła do stanu w którym ustalenie wartości świadczenia, a w konsekwencji wykonanie zobowiązania przez pozwaną stało się niemożliwe. Przedstawiona przez Powódkę, obok umowy i ogólnych warunków, kalkulacja kosztów konferencji również nie może stanowić podstawy wyliczenia należnego jej wynagrodzenia. Z treści umowy jednoznacznie wynika, że wolą stron było traktowanie tego dokumentu jako stanowiącego jedynie podstawę dla ostatecznego wyliczenia wynagrodzenia należnego powódce. Nie ma racji powódka twierdząc, że nawet ta wstępna propozycja wynagrodzenia załącznik numer 1 do umowy, została przez pozwaną zaakceptowana.

Ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym sposób reprezentacji pozwanej jednoznacznie wskazuje, że dla skutecznego składania oświadczeń woli, w tym zaciągnięcia zobowiązania w imieniu Spółki, w razie Zarządu wieloosobowego, konieczne jest działanie dwóch członków zarządu łącznie lub członka zarządu działającego z prokurentem. Sposób reprezentacji przewiduje również, że jedynie łączne podpisywanie wszelkich dokumentów przez członków zarządu w imieniu Spółki jest wiążące. Skoro zaś załączniki do umowy nie zostały zaopatrzone w podpisy dwóch członków zarządu pozwanej zgodnie ze sposobem reprezentacji, nie jest uprawnione twierdzenie, iż wszelkie zawarte tam postanowienia, w tym w szczególności wstępna kalkulacja kosztów konferencji została zaakceptowana przez Spółkę. Ten stan rzeczy przesądza o tym, że wobec braku związania pozwanej wskazanymi postanowieniami, dokumentem który wiąże strony jest wyłącznie umowa w części w której została zawarta zgodnie z sposobem reprezentacji pozwanej tj. bez załączników numer 1 i 2, które powinny być traktowanej jako niezaakceptowane przez pozwaną i jako niezawarte – nie wywołujące skutków obligacyjnych. Nadto, odnosząc się do obciążenia pozwanej z tytułu tzw. usług dodatkowych, pozwana wskazała, że zgodnie z § 6 punkt 3 i 4 umowy, osobą która była upoważnioną do składania pisemnych zamówień w imieniu E.-K. był P. G.. Wobec powyższego, obciążanie powódki rachunkami za usługi które nie były zamówione przez wskazaną osobę również nie znajduje podstawy prawnej, tym bardziej, że pan G., jak wynika z dokumentacji załączonej przez powódkę, podpisał tylko jeden rachunek.

W dalszej kolejności pozwana wskazała, że nie dość, że faktura VAT jedynie ogólnikowo określa przedmiot świadczenia, to wskazana w niej kwota pozbawiona jest jakiejkolwiek podstawy znajdującej odzwierciedlenie w wiążących strony porozumieniach, a nawet w ustaleniach nieformalnych tj. poczynionych drogą elektroniczną.

Pozwana podkreśliła, że powódka nie przedłożyła wydruków, z których wynikałoby nawet, że ustalenia co do ilości gości i pozostałych świadczeń były drogą elektroniczną czynione z panem P. G.. Z żadnego dołączonego do pozwu wydruku nie wynika, że ustalenia ze strony powódki były kierowane na adres mailowy wskazany w umowie, tj. p.golebioski@elmech-kazeten.pl, albo że adresatem wiadomości był pracownik upoważniony do wykonania umowy. Wobec braku dokumentu z którego wynikałaby kwota należnego od pozwanej świadczenia, lub innej nie budzącej wątpliwości podstawy kalkulacji wynagrodzenia, jak również wobec alternatywnego sposobu jego ustalenia, ale przede wszystkim wobec braku konsensusu co do prawidłowości wykonania umowy przez powódkę, zgodnie z art. 6 k.c. to powódka powinna udowodnić ilość wydanych posiłków, zajętych pokoi, serwowanych napojów i pozostałych elementów które składają się na organizację konferencji, czyli wysokość roszczenia.

Pozwana wskazuje, że usługi faktycznie świadczone przez powódkę nie znajdują odzwierciedlenia w przedstawionej dokumentacji. Rozbieżności mają charakter zarówno ilościowy jak i jakościowy. Nadto nieprawidłowości były wielokrotnie zgłaszane powódce już w trakcie konferencji.

Przedstawione przez powódkę rozliczenie kosztów konferencji, tj. tzw. „rachunek informacyjny” obarczone jest błędem polegającym na nieprawidłowym obliczeniu stawek podatku od towarów i usług. Powódka w kolumnie wartość netto wskazuje kwotę 85.098,74 zł, w kolumnie brutto kwotę 93.517,00 zł, która uwzględnia zarówno stawki 8 %, jak również 23 % na poszczególne usługi, po czym za podstawę roszczenia wskazuje kwotę „NETTO X 23 %” 104 671,44 zł pomniejszoną o zadek w wysokości 20.000 zł. Tym samym powódka dokonuje bezzasadnego naliczenia dodatkowej stawki podatku w wysokości 15 % od usług, dla których obowiązująca stawka to 8 %. Nieprawidłowość ta znajduje swoje odzwierciedlenie również na fakturze VAT, która stanowi dla powódki podstawę żądania pozwu. W ostatniej kolejności, pozwana odnosząc się do twierdzenia powódki o zastrzeżeniu w §2 umowy terminu do uprawnienia do zmniejszenia liczby gości o 40 % w stosunku do tzw. „agendy”, wskazując, że na Umowie – oprócz innych licznych przekreśleń i dopisków widnieje nieparafowane przez Strony przekreślenie daty. Tym samym, wobec braku zgodnej woli stron zastrzeżenie to należy traktować jak niebyłe. W konsekwencji uprawnione jest zdaniem pozwanej twierdzenie, że miała ona prawo zmniejszyć liczbę gości w każdym czasie, również w trakcie trwania konferencji. W rezultacie złożonego zarzutu co do niewłaściwości, Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem z dnia 7 listopada 2014 r. stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Częstochowie jako właściwemu. W rezultacie tego w dniu 5 stycznia 2015 r. sprawa została wniesiona do Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zarówno powódka jak i pozwana, są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

/dowód: odpis z KRS stron k. 14-21, k. 94-99 akt/

Powódka zawarła z pozwaną w dniu 30 maja 2014 roku umowę nr (...) o wykonywanie usług gastronomiczno – hotelarskich, której przedmiotem było zapewnienie przez powódkę noclegów w hotelu (...) w Z. zgodnie ze specyfikacją załączoną do umowy oraz zapewnienie usług gastronomicznych na potrzeby konferencji zorganizowanej dla uczestników zaproszonych przez pozwaną w okresie od 10 czerwca 2014 roku do 12 czerwca 2014 roku. Za wykonane usługi powódka miała otrzymać od pozwanej wynagrodzenie w wysokości określonej w załączniku nr 1 do umowy zawierającego listę świadczeń oraz kalkulację kosztów konferencji powiększone o koszt ewentualnych usług dodatkowych zamówionych przez pozwaną.

/dowód: kserokopię umowy k. 22-27 akt/

Powódka wykonała umowę łączącą ją z pozwaną. W związku z tym wystawiła pozwanej w dniu 4 lipca 2014 roku fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 101.845,38 zł. W związku z uiszczoną przez pozwaną zaliczką w kwocie 20.000,00 zł do zapłaty z tej faktury pozostała kwota 81.845,38 zł. Termin płatności wyznaczono na dzień 24 lipca 2014 roku.

/dowód: kserokopię faktury k. 28 akt; kserokopię korespondencji wraz z agendą k. 20-33akt; kserokopię rozliczenia k. 34 akt; kserokopie wydruków z kas fiskalnych k. 35-37 akt; kserokopie korespondencji wraz z wykazem osób k. 38-42 akt; kserokopie rozliczeń i korespondencji pomiędzy stronami k. 43-74 akt; kserokopię korespondencji pomiędzy stronami wraz z rozliczeniami k. 102-107 akt; oryginał umowy zawartej pomiędzy stronami k. 118-203 akt/

Pozwana nie uiszczyła należności wynikającej z w/w faktury VAT. W dniu 8 lipca 2014 roku pozwana przesłała powódce pismo, w którym zakwestionowała prawidłowe wykonanie przez powódkę przedmiotu umowy nr (...) z dnia 30 maja 2014 roku wskazując, iż: wyszczególniona w rozliczeniu konferencji kwota w wysokości 770,00 brutto za kolację dla agencji eventowej oraz napoje zimne) jest bezzasadna bowiem powódka nie dostała żadnej dyspozycji ze strony pozwanej w zakresie doliczenia powyższej wartości do rozliczenia; bezpodstawne jest obciążanie pozwanej spółki ilością gości w liczbie 120 osób za zakwaterowanie dnia 11 na 12 czerwca. Tym bardziej, iż zgodnie z listą gości

korzystających ze śniadania, rozdysponowana została część pokoi, np. pokój nr (...); drugiego dnia pobytu zamawiana była zgodnie z ustaleniami pomiędzy Panią K. S. (2), a Panią K. S. (3) liczba kegow piwa w ilości 3 sztuk zamiast 4; zaistniała nieprzyjemna sytuacja, gdyż z braku stosownego oznaczenia cateringu przygotowanego dla gości pozwanej został spożyty przez uczestników konferencji realizowanej dla firmy (...); nie zgadza się ilość wynikająca z zestawienia, z faktycznie wydanym alkoholem.

Pozwana zaprzeczyła jakoby rachunek informacyjny, który zgodnie z § 3 punkt 2 łączącej Strony umowy (...) stanowił podstawę do wystawienia ostatecznej faktury VAT.

Ponadto pozwana wskazała na brak podstaw do przyjęcia, że skoro strony umówiły się na piśmie w sprawie przesłania rachunku informacyjnego stanowiącego podstawę rozliczenia na adres siedziby pozwanej pocztą, wysłanie dokumentu e-mailem można by traktować jako formę równoważną doręczeniom pocztowym.

Powódka ponadto podniosła, iż korespondencja elektroniczna w zakresie w którym dotyczyła ustalenia świadczeń była kierowana do osoby nieupoważnionej do działania w imieniu spółki tj. pani K. S. (1) oraz, że tzw. agenda została opracowana na podstawie danych przesłanej przez tę osobę, która nigdy zresztą nie była pracownikiem spółki (...).

/dowód: zeznania świadka K. S. (3) złożone na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. 00:10:45-00:32:04 k.164-167 akt; zeznania świadka E. S. złożone na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. 00:32:05-00:45:30 k.164-167 akt; zeznania świadka A. S. złożone na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. 00:45:31-00:50:28 k.164-167; akt zeznania świadka R. K. złożone na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. 00:54:22-01:13:48 k.164-167 akt; zeznania świadka P. G. złożone na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. 00:59:15-01:13:48 k.164-167 akt; zeznania świadka M. M. złożone na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. 01:13:49-01:48:02 k.164-167verte akt; zeznania świadka D. Ł. złożone na rozprawie w dniu 19 maja 2015r. 00:12:49-00:40:11 k.204-206 akt; zeznania świadka K. S. (2) złożone na rozprawie w dniu 19 maja 2015r. 00:40:12-00:49:51 k.204-206 akt; zeznania świadka J. F. (1) złożone na rozprawie w dniu 19 maja 2015r. 00:49:52-00:55:30 k.204-206 akt; dowód z przesłuchania strony powodowej T. Ł. złożone na rozprawie w dniu 19 maja 2015r. 00:55:59-01:10:28 k.204-206 akt/

Dla ustalenia powyższego stanu faktycznego przydatne były zeznania świadków K. S. (3), E. S., R. K., P. G. i M. M. oraz zeznaniom strony powodowej T. Ł.. Zeznania te potwierdziły stan faktyczny ustalony w oparciu o zebrany materiał dowodowy. Zeznania świadków nie budziły wątpliwości Sądu, były spójne, a przede wszystkim korelowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Zeznania świadków jednoznacznie potwierdziły, iż strony łączyła umowa na wykonanie usługi polegającej na zorganizowaniu konferencji wraz z obsługą hotelowo – gastronomiczną i z tego tytułu powódka ma prawo domagać się zapłaty. Świadczenie potwierdzili sposób i okoliczności organizowania konferencji. Brak uzgodnień ze strony pozwanej co do ilości osób mających uczestniczyć w tej konferencji. Świadczenie jednoznacznie potwierdzili, iż w trakcie organizowania konferencji doszło tylko do jednej interwencji związanej z nieprawidłowo rozstawionymi stolikami cateringu w trakcie przerwy kawowej, co spowodowało omyłkowe wymieszanie się gości z dwóch odrębnych imprez. Jak stwierdził świadek P. G., który był odpowiedzialny z ramienia pozwanej za organizację konferencji, agenda była ustalona ostatecznie w momencie rozpoczynania konferencji, ale umowa w dniu rozpoczęcia imprezy umowa nie była jeszcze podpisana. Jednak jak stwierdził ten świadek zastrzeżenia co do sposobu wykonania umowy były nieistotne i słuchany w charakterze świadka nie był w stanie ich przytoczyć, co więcej jak wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego, świadek ten miał kontrolować także rozlewanie w trakcie imprezy alkoholu, ale nie był w stanie tego potwierdzić, jedynie przytaczał zasłyszane opinie. Sąd dał wiarę tym świadkom oraz słuchanemu w charakterze strony T. Ł., gdyż ich zeznania były konsekwentne, szczere i nie budziły wątpliwości. Świadczenie i wspólnik spółki podali okoliczności w jakich przebiegała realizacja postanowień umowy. Sąd częściowo dał wiarę słuchanym w charakterze świadków D. Ł. i K. S. (2) gdyż ich zeznania nie zostały potwierdzone w innym materiale dowodowym sprawy ponadto jak wynika z zeznań świadka D. Ł. wskazywała ona na świadka P. G. na osobę która miała dysponować alkoholem co jednak nie zostało potwierdzone przez tego świadka. Z zeznań świadka J. F. (2) nic nie wniosło do sprawy, gdyż świadek ten tylko potwierdził ustalenie co do okoliczności związanej z faktem skorzystania przez inną grupę z cateringu powódki.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Żądanie pozwu okazało się w całości zasadne i udowodnione dlatego należało je uwzględnić.

Cała argumentacja pozwanego sprowadza się do poszukiwania błahych powodów, mających usprawiedliwić nie zapłacenie za zrealizowane usługi. W ocenie Sądu nie ma żadnych uzasadnionych zarzutów, jest za to widoczna niechęć do wypełnienia zawartej umowy. Należy przede wszystkim stwierdzić, iż wbrew twierdzeniom pozwanej umowa o wykonanie usług gastronomiczno-hotelarskich została ostatecznie zawarta i podpisana przez strony. Zarzuty co do braku podpisu wszystkich osób uprawnionych do reprezentacji strony pozwanej na załącznikach do umowy są pozbawione sensu biorąc pod uwagę brzmienie § 7 umowy z tego wynika, iż załączniki stanowią integralną część umowy. Tak więc rozważania co do braku właściwej reprezentacji w zakresie podpisania załączników nie mogą odnieść zamierzonego skutku.

W pierwszej kolejności należy podnieść, iż zarzut pozwanego, jakoby rachunek informacyjny przesłany stronie pozwanej za pośrednictwem poczty elektronicznej nie został pozwanemu doręczony zgodnie z postanowieniami umowy jest pozbawiony podstaw. Bezspornym jest, że zgodnie z § 6 ust. 1 umowy nr (...) korespondencja między stronami miała być kierowana na adresy wskazane w komparycji umowy. Jednakże pozwany, zarzucając strome powodowej nieprawidłowe, czy też w ogóle brak doręczenia rachunku informacyjnego – pomija zupełnie treść § 6 ust. 3 tejże umowy zgodnie z którym „Osobami upoważnionymi w sprawach związanych z wykonaniem postanowień umowy, w tym do składania oświadczeń są: ze strony zamawiającego P. G., a ze strony hotelu (...). Sformułowanie „osobami upoważnionymi w sprawach związanych z wykonaniem postanowień umowy” wraz ze wskazaniem danych kontaktowych tych osób, w tym adresu e-mail i numer telefonu wskazuje jednoznacznie, iż ten (to jest elektroniczny i telefoniczny) sposób komunikacji między stronami w sprawach związanych z umową był jak najbardziej dopuszczalny. Składanie zatem przez strony oświadczeń czy wymiana dokumentów związanych z umową w sposób e-mailowy, były jak najbardziej przez strony dopuszczone w umowie. I zarzut pozwanego w tym zakresie jest bezpodstawny również z tych przyczyn, że strony już po podpisaniu umowy, ale przed rozpoczęciem samej konferencji w hotelu, wszelkich ustaleń, stanowiących w istocie essentialia negotii umowy takie jak: menu na poszczególne dni, ilość zarezerwowanych pokoi, ilość gości, rodzaje imprez, wyposażenie sal konferencyjnych, ilość i rodzaj alkoholu itp. były ustalane właśnie za pośrednictwem korespondencji elektronicznej między stronami.

W tej sytuacji twierdzenie pozwanego, że rachunek został mu doręczony niezgodnie z umową, gdyż miał być doręczony pocztą musiałoby prowadzić do konstatacji, że w ogóle nie doszło przez pozwanego do zamówienia jakiegokolwiek usługi u powoda. Mimo podpisania umowy, wszystkie bowiem istotne szczegóły realizacji umowy pozwana podała drogą mailową i domagał się ich realizacji przez powódkę, mimo, że zgodnie z jego interpretacją umowy – winien był to zrobić w formie pisemnej. Przesyłając je na adres korespondencyjny, gdyż tak stanowi § 6 ust. 1. W tej sytuacji, gdyby w istocie tak interpretować umowę i zasady porozumiewania się stron – takie zachowanie pozwanego stanowiłoby rezygnację z konferencji, o której mowa w § 4 umowy, gdyż nie złożył w przewidzianym w umowie terminie uszczegółowionej agendy, o której mowa w § 2 ust. 1 umowy. Wobec tego powódka na tej podstawie miałaby prawo dochodzenia od pozwanej pełnej kwoty, wymienionej w załączniku nr 1 do umowy to jest 83.300,00 zł, w związku z jego faktyczną rezygnacją z konferencji (o czym świadczy brak pisemnej agendy). Pozwana jednakże tej formy (e-mailowej) uszczegółowienia warunków zawartej umowy nie kwestionuje, z powołaniem się na nieprawidłowe doręczenie, kwestionując jedynie prawidłowość wykonania poszczególnych usług.

W tym stanie rzeczy cała argumentacja pozwanej dotycząca braku prawidłowego i w istocie nie doręczenia mu rachunku informacyjnego stanowiącego podstawę do wystawienia faktury VAT, jest pozbawiona podstaw. Rachunek doręczony stronie pozwanej w dniu 16 czerwca 2014 roku za pomocą poczty elektronicznej był, w świetle zapisów umowy i praktyki stron w zakresie składania oświadczeń i zamówień związanych z realizacją umowy – prawidłowy.

Tym samym w pełni uzasadniona pozostaje podniesiona w pozwie okoliczność, iż pozwany zgodnie z cytowanym przez siebie § 3 pkt 2 umowy winien był w ciągu 48 h od daty otrzymania tegoż rachunku do ustosunkowania się do jego treści pod rygorem uznania, że nie wnosi do niego uwag i go akceptuje. Tymczasem, jak już zostało to podniesione w

pozowie, w tymże terminie – to jest do dnia 18 czerwca 2014r. żadnych zastrzeżeń powodowi co do treści rachunku nie przesłał.

W związku z powyższym jakiegokolwiek zarzuty stawiane przez pozwaną co do treści rachunku i tym samym wysokości należnego powodce wynagrodzenia, są dalece spóźnione w świetle postanowień umowy, ich podnoszenie ma na celu jedyne przedłużenie całej sprawy i jak najdłuższe odwlekanie zapłaty należnego powodce wynagrodzenia. W żadnym jednak razie zarzuty te nie mogą stanowić podstawy do oddalenia powództwa.

W tym stanie rzeczy wszelkie zarzuty dotyczące nieprawidłowego sposobu komunikacji między stronami, jakim była komunikacja w formie elektronicznej, i wywodzone z tego przez pozwaną skutki prawne, uznać należy za pozbawione podstaw. Nie znajdują także uzasadnienia zarzuty pozwanego dotyczące ustalenia treści agendy z osobą nieuprawnioną do reprezentowania spółki pozwanej. Nawet bowiem jeśli tak było, to i tak ostateczna treść tej agendy była przesłana do osoby w świetle umowy uprawnionej do reprezentacji – to jest do P. G.. Pan G. z kolei nigdy nie zakwestionował jej treści, nie zgłaszał uwag czy zastrzeżeń – a wobec tego powód zasadnie, w dobrej wierze uznał, że tych uwag nie ma. Sytuacja której świadek S. która faktycznie nie była pracownikiem pozwanej ale na wyraźne życzenie Prezesa pozwanej pomagała w organizacji konferencji z uwagi na swoje doświadczenia co więcej była na tej konferencji, a następnie zdaniem strony pozwanej nie miała prawa reprezentować tejże strony w kontaktach techniczno- organizacyjnych świadczy tylko o złej woli pozwanej i braku rzetelności kupieckiej. Co więcej strona pozwana zrezygnowała z przesłuchania w charakterze pozwanej gdyż pomimo prawidłowego zawiadomienia nikt nie przybył na rozprawę. Tym samym taką postawę można zinterpretować jako niechęć do złożenia zeznań które by potwierdziły ustalony przez Sąd stan faktyczny.

Zarzuty pozwanej, jakoby powódka wprowadził pozwaną w błąd co do sposobu składania reklamacji są całkiem bezpodstawne, zasady jej zgłaszania zostały w sposób jasny i czytelny opisane w umowie, którą pozwana, jako przedsiębiorca (a więc profesjonalista) w ramach swojej działalności gospodarczej zawarł w sposób świadomy. Ryzyko mylnego zrozumienia postanowień umowy, ponosi więc on sam i nie ma prawa przerzucać tej odpowiedzialności na powódkę.

Podniesiony przez pozwaną zarzut, jakoby nie był on związany treścią załącznika nr 1 do umowy z uwagi na jego niepodpisanie zgodnie z zasadami reprezentacji jest równie chybiony. Wszystkie załączniki stanowią integralną część umowy -§ 7 ust. 2 umowy. Umowa z kolei została podpisana przez wszystkich członków zarządu Pozwanego zgodnie z zasadami reprezentacji ujawnionymi w KRS. Członkowie zarządu pozwanej podpisując umowę zgodzili się z ich treścią.

Również zarzut niezamawiania przez pozwaną usług dodatkowych nie zasługiwał na uwzględnienie. To że P. G. podpisał tylko jeden rachunek wcale nie oznacza, że innych usług dodatkowych pozwany nie zamawiał. Wskazać bowiem należy, iż podpis na rachunku nie może być w świetle obowiązujących przepisów uznany za wyłączny dowód zamówienia. Kodeks cywilny dopuszcza bowiem również zawieranie umów w formie ustnej. Ponadto okoliczność tę (to jest zawierania umów dodatkowych) potwierdzają wszyscy pracujący wtedy przy obsłudze pracownicy powoda, świadkowie w sprawie. Pozwana nie zdołała przeciwstawić temu dowodowi żadnych innych dowodów.

Podniesiony przez pozwaną zarzut nieudowodnienia roszczenia jest bezzasadny. E. negoti umowy dotyczące ilości gości, posiłków, alkoholi, imprez, pokoi, wysokości należnego powodowi wynagrodzenia zostały bowiem, wbrew ocenie pozwanego między stronami ustalone, a dowody na tę okoliczność powódka wskazała w pozwie. Zarzut z kolei nieprawidłowego naliczenia stawki VAT w rachunku informacyjnym również jest bez znaczenia – nawet bowiem gdyby rzeczywiście w rachunku taki błąd się znalazł to w wystawionej fakturze VAT już go nie było. Poza tym pozwana, skoro zauważyła taki błąd, miała czas na zgłoszenie go powodce. Pozwana zaś po raz pierwszy ten zarzut podniosła dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Wobec czego uznać należy go również za spóźniony. Pozwana nie zdołała wykazać żadnej reklamacji ani zarzutów co do wykonania umowy przez powódkę. Jedyne pisemne zarzuty jakie zostały sformułowane są w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Fakt, iż korespondencję techniczną w zakresie zamówienia prowadziła świadek K. S. (2) nie powoduje, iż była to osoba nieuprawniona,

gdyż korespondencja była kierowana do osoby uprawnionej P. G. który nie reagował na przesłane mu meile co jednoznacznie wskazuje na ich akceptację. Umowa łącząca strony była to umowa nie nazwana mająca charakter umowy zlecenia w ramach której to umowy przyjmujący zlecenie czyli powódka wykonała usługę polegającą na organizacji konferencji dla pozwanej. Ze względu na fakt, iż umowa ta jest nienazwana zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami stosuje się przepisy o zleceniu. W świetle postanowień kodeksu cywilnego powódka wykonała usługę hotelarsko-gastronomiczną natomiast pozwana nie uiściła za nią wynagrodzenia pomimo prawidłowo sformułowanego wezwania. Pozwana nie wykazała w sposób realny żadnych uchybień w zakresie wykonania tej umowy, nie podniosła żadnych zarzutów w zakresie reklamacji zgodnie z zawarta przez siebie umową.

Mając na względzie powyższą argumentację Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie umowy łączącej strony z dnia 30 maja 2014 roku nr 49/2014 i art. 750 k.c. oraz art. 481 k.c. w zakresie roszczenia odsetkowego.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 98 i 99 k.p.c. nakładając na stronę przegrywającą, tj. pozwaną obowiązek zwrotu przeciwnikowi kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia jego praw. Koszty procesu w kwocie 7.671 zł stanowiły: opłatę sądową w kwocie 4.054 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł i opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.